

“धर्मोत्था स तु गरुडैर्याचिन्नाशोकपरायणः ।
 प्रेतकार्याणि सर्वानि तस्य सम्भगकारयत् ॥”
 प्रेतदहं, क्ली, (प्रेतस्य दहम् ।) श्मशानम् । इति
 हेमचन्द्रः । ४ । ५५ ॥
 प्रेततर्पणं, क्ली, (प्रेतस्य तर्पणम् ।) मरणावधि-
 सपिण्डीकरणपर्यन्तं प्रेतशब्दोत्पत्तेन जलदानम् ।
 यथा, “अत्र प्रेततर्पणे तिलांक्षिति विशेषो-
 पादानात् कुर्याद्विवादेणापि तिलैरेव तर्पणं
 प्रतीयते ॥ तदनुष्ठानं यथा । अपः सर्वे प्राव-
 स्थाशिनो गत्वा पिण्डपदस्थाने प्रेतपदोद्देन द्विती-
 यान्तं तर्पयेयुः पिण्डशब्दोच्चारणेऽपि पिण्डहा
 भवति । एतेन अमुकगोत्रं प्रेतं अमुकदेव-
 शर्मानं तर्पयामि । इति सामगानां प्रयोगः ।
 यजुर्वेदिनाम् अमुकगोत्रं प्रेतं अमुकदेवशर्मानं
 ह्येष्व । इति सम्बोधनान्तवाक्यम् ॥” इति
 शुद्धितत्त्वम् ॥
 प्रेतदेहः, पुं क्ली, (प्रेतस्य देहः ।) प्रेतशरीरम् ।
 यथा,—
 “हृते सपिण्डीकरणे नरः संवत्सरात् परम् ।
 प्रेतदेहं परित्यज्य भोगदेहं प्रपद्यते ॥”
 इति तिथ्यादितत्त्वप्रवृत्तवियुक्तसंस्कारोत्तरीयवचनम् ॥
 पूरकपिण्डदानेन तदुत्पत्तिर्था, —
 “शिरस्त्रादेन पिण्डेन प्रेतस्य क्रियते सदा ।
 द्वितीयेन तु कर्णाक्षिनासिकास्तु समासतः ॥
 गणांसमुजवचांसि हृतीयेन यथाक्रमात् ।
 चतुर्थेन तु पिण्डेन नाभिलिङ्गयुदानि च ॥
 चाशुक्ले तथा पादौ पश्चमेन तु सर्वदा ।
 सर्वसर्माणि षष्ठेन सप्तमेन तु नाड्यः ॥
 दन्तलोमाद्यष्टमेन वीथ्यं नवमेन तु ।
 दशमेन च पूर्वान्तं ह्यप्रता ह्युद्विपर्ययः ॥”
 इति शुद्धितत्त्वप्रवृत्तकूर्मपुराणवचनम् ॥
 प्रेतनदी, क्ली, (प्रेततरणीया नदी ।) वैतरणी ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 प्रेतपक्षः, पुं, (प्रेतप्रियः पक्षः ।) गौचान्द्रा-
 श्विनहृत्पक्षः । तत्र न्तस्य पार्श्वविधिना
 यावत्परिकं आहुं कर्मेयम् । यथा,—
 “आवाह्याः पश्चमे पक्षे कन्याधंस्थे दिवाकरे ।
 सो वै आहुं नरः कुर्यादेकांशमपि नाशरे ॥
 तस्य संवत्सरं यावत्प्रायः स्युः पितरो भुवम् ॥
 नभा वाय नभस्यो वा मलमासो यदा भवेत् ।
 सप्तमः पिण्डपक्षः स्यादस्यैव तु पक्षमः ॥” इति ।
 तत्र न्तस्य ।
 “सपिण्डीकरणाद्दूर्हं यत्र यत्र प्रदीयते ।
 तत्र तत्र त्रयं कुर्याद्दर्शयित्वा कृताहनि ॥
 अमावास्यां चयो यस्य प्रेतपक्षेऽथवा पुनः ।
 सपिण्डीकरणाद्दूर्हं तस्योक्तः पार्श्वो विधिः ॥”
 इति शब्दोक्तेन प्रत्याख्येकं पार्श्वविधिना कर्मे-
 यम् । इति मज्जिमासतत्त्वम् ॥ * तत्र निविह-
 दिनेऽपि तिलतर्पणं कर्मेयम् । यथा, स्मृतिः ।
 “तीर्थे तिथिविशेषे च गङ्गायां प्रेतपक्षके ।
 निविहेऽपि दिने कुर्यात् तर्पणं तिलमिश्रितम् ॥”
 इति च मज्जिमासतत्त्वम् ॥

प्रेतपट्टः, पुं, (प्रेतस्य पट्टः ।) मरणावधि-
 वादनीयवाद्यविशेषः । तत्पर्यायः । भवन्तु २
 न्दुर्भङ्गुरकः ३ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 प्रेतपतिः, पुं, (प्रेतानां पतिः ।) यमः । इति
 हलायुधः ॥ (यथा, मार्कण्डेये । १०८ । ४ ।
 “दृक् प्रेतपतेः शक्तिर्देवसेनापतेस्तथा ।
 अन्यथाश्चैव देवानामायुधानि च विश्वस्तु ।
 चकार तेजसा भानोर्भासुरास्यरिशानये ॥”)
 प्रेतपिण्डः, पुं, (प्रेताय देयः पिण्डः ।) मरणावधि-
 सपिण्डीकरणपर्यन्तं प्रेतसम्पदानकपिण्डाकारा-
 नम् । यथा,—
 “न स्वधाश्च प्रयुञ्जीत प्रेतपिण्डे दशाहिके ।
 भावेतैतच्च वै पिण्डं यज्ञदत्तस्य पूरकम् ॥” *
 तत्तत्पिण्डस्य प्रेताङ्गकरणत्वं यथा, ब्रह्मपुराणे ।
 “शिरस्त्रादेन पिण्डेन प्रेतस्य क्रियते सदा ।
 द्वितीयेन तु कर्णाक्षिनासिकास्तु समासतः ॥
 गणांसमुजवचांसि हृतीयेन तथा क्रमात् ।
 चतुर्थेन तु पिण्डेन नाभिलिङ्गयुदानि च ॥
 चाशुक्ले तथा पादौ पश्चमेन तु सर्वदा ।
 सर्वसर्माणि षष्ठेन सप्तमेन तु नाड्यः ॥
 दन्तलोमाद्यष्टमेन वीथ्यं नवमेन तु ।
 दशमेन तु पूर्वान्तं ह्यप्रता ह्युद्विपर्ययः ॥” *
 तदकरणे दोषो यथा,—
 “प्रेतपिण्डा न दीयन्ते यस्य तस्य विमोचनम् ।
 श्मशानिकेभ्यो देवेभ्य आकल्पं नैव विद्यते ॥” *
 पूरकपिण्डदानादेरितिकर्तव्यता यथा । पार-
 स्करः । प्रेताय पिण्डं हत्वा अयनेजनदान-
 प्रवनेजनेषु नामग्राहं न्यय्ये तां रात्रिं
 विहायसि चोरोदके निदधुः प्रेताश्च स्नाहि
 पिव चैदं चौरमित्युच्यते ॥ अत्र दानशब्देन
 पिण्डदानमुक्तं बहुवचनान् । तेनावनेजनपिण्ड-
 दानप्रवनेजनेषु नामग्राहं नाम गृहीत्वा
 प्रेतपिण्डानुष्ठानं समाप्यम् । विहायसि रात्रौ
 चोरोदके प्रेताश्च स्नाहि पिव चैदं चौरमित्यु-
 च्यते निदधुः ।
 “प्रथमेऽहनि यो दद्यात् प्रेतायानं समाहितः ।
 यन्नामस्य चान्येषु स एव प्रददात्पि ॥” *
 प्रथमपिण्डकर्तृनियमवत् प्रथमपिण्डद्वयनियम-
 माह मुनः पुण्डः ।
 “प्रथमेऽहनि यद्द्वयं तदेव स्याद्दशाहिकम् ।
 सदाःशौचेऽपि दातव्याः सर्वेऽपि युगपत्तथा ॥
 अष्टाहास्ये प्रदातव्याः प्रथमे त्वेक एव हि ।
 द्वितीयेऽहनि चत्वारस्तृतीये पञ्च चैव हि ॥
 एकस्तोयाङ्गलिखेवं पाचमेकश्च दीयते ।
 द्वितीये द्वौ हृतीये त्रीन् चतुर्थे चतुरस्रथा ॥
 पञ्चमे पञ्च षष्ठे षट् सप्तमे सप्त एव च ।
 अष्टमेऽष्टौ च नवमे नवैव दशमे दश ॥
 येन स्युः पञ्चपञ्चाशत् तोषस्याङ्गलयः क्रमात् ।
 तोषपात्राणि तावन्ति संयुक्तानि तिलादिभिः ॥”
 इति शुद्धितत्त्वम् ॥
 प्रेतपुरं, क्ली, (प्रेतानां पुरम् ।) यमालयः । यथा,
 “यावच्च कन्यातुलयोः क्रमादाक्षौ दिवाकरः ।

तावत् आहृत्य कालः स्यात् सूर्यं प्रेतपुरं तदा ॥”
 इति आहृतत्त्वम् ॥
 प्रेतराक्षसी, क्ली, (प्रेतानां पिशाचभेदानां राक्ष-
 सीवापसर्पयकादित्वात् ।) तुलसी । इति रत्न-
 माला ॥
 प्रेतवर्गं, क्ली, (प्रेतानां वर्गमिव ।) श्मशानम् ।
 इति हेमचन्द्रः । ४ । ५५ ॥
 प्रेतवाहितः, नि, (प्रेतेन वाहितः ।) भूताविष्टः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 प्रेतशिला, क्ली, (प्रेतानां प्रेतयो वा या शिला ।)
 पिण्डदानार्थगयास्थितप्रस्तरविशेषः । यथा,—
 ब्रह्मोवाच ।
 “येयं प्रेतशिला स्थिता गयायां सा जिघा स्थिता ।
 प्रभासे प्रेतकुक्षे च गयासुरशिरस्यपि ॥
 धर्मैव धारिता भूयै सर्वदेवमयी शिला ॥
 प्रेतलं ये गता नृणां पिनाद्या बान्धवाद्यः ।
 तेषामुद्धरकार्थं यतः प्रेतशिला ततः ॥
 अतोऽत्र मुनयो भूपा राजपद्मादयः सदा ।
 तस्यां शिलायां आहादिकर्तारो ब्रह्मलोकमाः ॥
 गयासुरस्य यन्मुखं तस्य पृष्ठे शिला यतः ।
 मुखपृष्ठो गिरिस्तस्मात् सर्वदेवमयी ह्यथम् ॥
 मुखपृष्ठस्य पादेऽपि यतो ब्रह्मसरोरुखाः ।
 अरविन्दवनन्तेषु तेन चैवोपलक्षितः ॥
 अरविन्दो गिरिनाम क्रौञ्चपादाङ्कितो यतः ।
 तस्माज्जिरिः क्रौञ्चपदः पितृणां ब्रह्मलोकदः ॥
 गदाधरादयो देवा आद्या आदौ व्यवस्थिताः ।
 शिलारूपेण च अक्तास्तस्माद्देवमयी शिला ॥
 गयाशिरस्त्रादविला गुल्फादास्थिता शिला ॥ *
 स्नात्वा प्रेतशिलादौ तु चरणाब्युक्षतेन च ।
 पिण्डं दद्याद्विप्रेतैस्त्रैरावाह्यं च पितृन् परान् ॥
 अस्तुक्लृपे कृता ये च मतिर्विधा न विद्यते ।
 तेषामावाहयिष्यामि दर्शयेऽहं तिलीदकेः ॥
 पिण्डवशे कृता ये च माहवशे च ये कृताः ।
 तेषामुद्धरकार्थं इमं पिण्डं दद्यान्महम् ॥
 मातामहकुक्षे ये च मतिर्विधा न जायते ।
 तेषामुद्धरकार्थं इमं पिण्डं दद्यान्महम् ॥
 अजातदन्ता ये केचित् ये च गर्भेषु पीडिताः ।
 तेषामुद्धरकार्थं इमं पिण्डं दद्यान्महम् ॥
 बन्धुवर्गाश्च ये केचिन्नामोचविवर्जिताः ।
 स्वर्गोचै परगोत्रे या मतिर्विधा न विद्यते ।
 तेषामुद्धरकार्थं इमं पिण्डं दद्यान्महम् ॥
 उद्भवन्कृता ये च विषयज्ञहताश्च ये ।
 आत्मोपचातिनो ये च तेषुः पिण्डं दद्यान्महम् ॥
 अविदाह कृता ये च सिद्धयाज्ञहताश्च ये ।
 दंष्ट्रिभिः शृङ्गिभिर्नापि तेषां पिण्डं दद्यान्महम् ॥
 अविदग्धाश्च ये केचिन्नाजिदग्धास्तथापरैः ।
 विदुश्चौरहता ये च तेषां पिण्डं दद्यान्महम् ॥
 रौरवे चान्धतामिसि कालकृते च ये गताः ।
 तेषामुद्धरकार्थं इमं पिण्डं दद्यान्महम् ॥
 अधिपचवने घोरे कुम्भीपाके च ये गताः ।
 तेषामुद्धरकार्थं इमं पिण्डं दद्यान्महम् ॥
 अन्येषां यातनास्थानां प्रेतलोकनिवाचिनाम् ।